ORIZONTURI BĂCĂOANE

În pas cu marile realizări

Organele și organizațiile UCFS din regiunea noastră muncesc cu însuflețire pentru a transpune în viață sarcinile importante încredințate de partid mișcării sportive. Sub conducerea și îndrumarea permanentă a comitetului regional de partid, a organelor și organizațiilor de partid de pe întreg cuprinsul regiunii, consiliul regional UCFS, consiliile raionale, cele ale cluburilor și asociațiilor sportive au reușit să obțină importante succese în dezvoltarea caracterului de mase al activității sportive de la orașe și sate, în creșterea nivelului performanțelor sportive. La întrecerile primei etape a Spartachiadei republicane au participat peste 272 000 de tineri și tinere din orașele și satele regiunii. În prezent, etapa raională a acestei mari competiții se desfășoară cu succes, înregistrîndu-se o bună participare precum și rezultate tehnice superioare celor din trecut. În acest an s-au mai organizat 782 de „duminici cultural-sportive" la sate, numeroase serbări cîmpenești și excursii care au avut ca rezultat creșterea numărului celor care practică sportul. Organizarea și desfășurarea cu succes a Spartachiadei republicane a contribuit nemijlocit la consolidarea organizatorică și materială a asociațiilor sportive, la dezvoltarea calitativă a întregii activități sportive. Au fost înscriși în UCFS peste 7000 noi membri ; 40 de secții pe ramură de sport au fost afiliate la federațiile de specialitate, au fost legitimați 468, s-au amenajat 147 noi terenuri simple de sport iar alte 329 au fost reamenajate. Peste 8 000 de tineri și tinere au trecut toate normele Insignei de polisportiv. În prezent întregul nostru activ este mobilizat în vederea desfășurării cu succes a etapei a doua a Spartachiadei republicane și pentru pregătirea temeinică a etapei regionale. Și, de pe acum, ne gîndim la etapa finală a acestei mari competiții.

Muncind în continuare cu elan sporit, sîntem hotărîți să obținem în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre dragi noi succese importante, ca activitatea sportivă să meargă în pas cu marile realizări obținute în toate domeniile de activitate de oamenii muncii din regiunea noastră.

ION BORDEA
președintele consiliului regional UCFS Bacău

-1964-

Un breviar al sportului de performanță băcăoan

● **Secții afiliate — 612; sportivi legitimați — 8 592; sportivi clasificați** — categoria I 114, categoria a II-a 908, categoria a III-a 3 713, categoria juniori 1 452.

● **RECORDURI R.P.R.: Elisabeta Baciu** (Școala sportivă UCFS Roman) 500 m categ. a II-a 1:17,9 la 10 mai 1964 și 1:17,8 la 6 iunie.

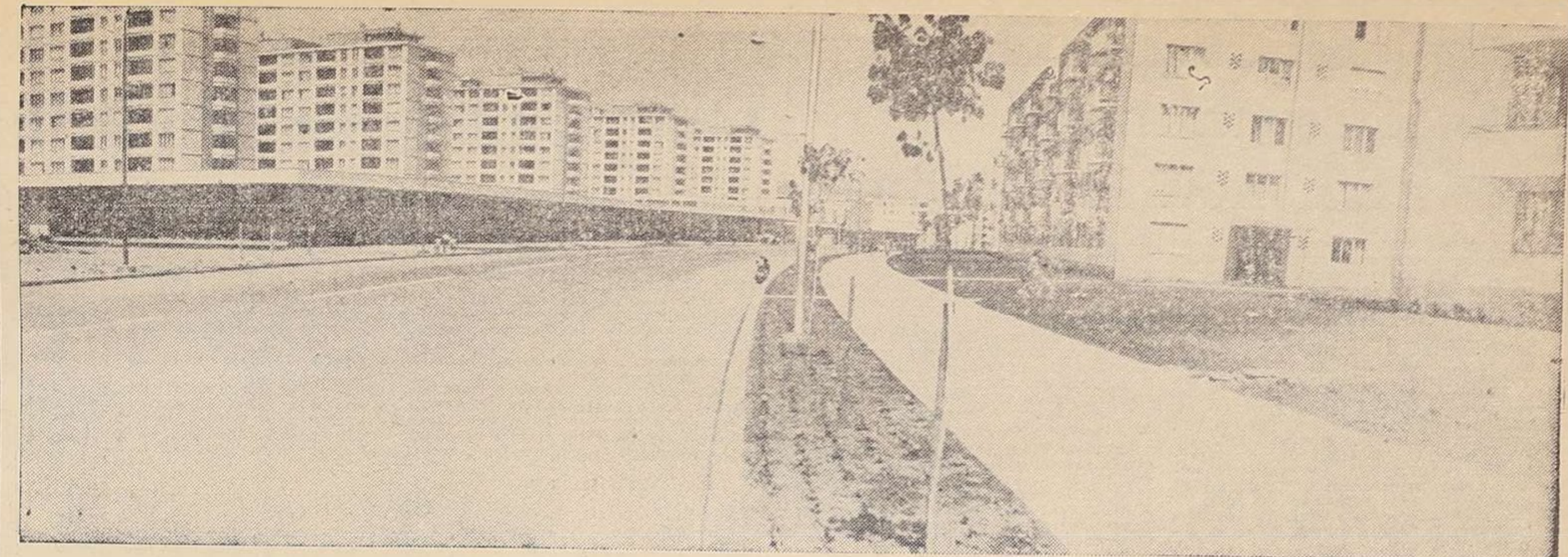
● **Recorduri regionale:**
Radu Captan (Metalul Roman) înălțime — 1,87 m (seniori)
Viorel Ciucescu (S.S.E. Bacău) înălțime — 1,75 m (juniori)
Vasile Sîrbu (S.S.E. Bacău) triplusalt — 14,05 m (juniori)
Vasile Sîrbu (S.S.E. Bacău) triplusalt — 14,05 m (seniori)
Olga Dolgangiu (S.S.E. Bacău) lungime — 5,32 m (junioare)
Olga Dolgangiu (S.S.E. Bacău) lungime — 5,32 m (senioare)
Dan Bucur (Șc. UCFS Roman) greutate — 13,37 m (juniori)
Ștafeta 4 x 100 m juniori — 45,8 sec. Bacău.
Ștafeta 4 x 400 m juniori — 3:41,3 Bacău

Speranțele voleiului

În după-amiaza aceea de sfîrșit de iunie, orașul de la poalele Cozlei strălucea în razele soarelui. Căldura toridă te îmbia la umbră și odihnă. Însă numai la așa ceva nu se gîndeau tinerele voleibaliste ale S.S.E. Piatra Neamț. Pe terenul de volei din curtea școlii, antrenamentul se desfășura cu intensitate maximă. Lovită puternic, mingea zbura vijelios de o parte și de alta a plasei. Atentă și autoritară, profesoara de educație fizică Maria Săvinescu *își îndruma elevele, corectînd execuția tehnică greșită a uneia, evidențiind „bombele" năpraznice sau intervențiile „in extremis" ale altora, dînd prețioase indicații tactice. Nu lipsea nici „galeria" care se constituise ad-hoc pe trotuarul ce mărginea curtea. Zeci de localnici de toate vîrstele, uitînd de caniculă, urmăreau de dincolo de gard antrenamentul. Și aveau ce vedea. Pe teren evolua echipa de junioare a S.S.E., campioană R.P.R. pe anul 1963. Și alte performanțe realizate de tinerele voleibaliste ale S.S.E. sînt valoroase. Ele au cîștigat de șase ori campionatul regional, de patru ori „zonele", iar în acest an — „Cupa S.S.E.", s-au calificat în finala concursului republican al S.S.E., iar la finalele școlare din cadrul Spartachiadei republicane au ocupat locul II. Numele voleibalistelor* Liliana Bîjola, Ana Comaroni, Elena Harabagiu, *componente ale primei formații și premiante ale claselor a IX-a și a X-a, precum și cele ale colegelor lor, voleibaliste tot atît de talentate și foarte bune la învățătură, se bucură de o popularitate binemeritată în oraș și în întreaga regiune. Entuziasta și competenta lor antrenoare, profesoara* Maria Săvinescu, *e mulțumită de tinerele ei eleve, cărora e hotărîtă să le înlesnească ascensiunea spre cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive.*

Echipa de volei fete a Școlii sportive de elevi din Piatra Neamț (antrenor prof. Maria Săvinescu) campioană republicană de junioare

Onești, nume nou pe harta țării. Pe strada principală a orașului se înalță blocuri noi, elegante, confortabile

Orașul tinereții și al sportului

Frumusețea Oneștiului, unul dintre cele mai tinere și mai moderne orașe de pe harta patriei, continuă să constituie izvor de inspirație pentru compozitori și poeți, pentru dramaturgi și prozatori. Istoria noului oraș este pe drept cuvînt emoționantă. Acolo unde burghezia zidise în zeci de ani de dominație 13 cîrciumi, 6 biserici și o singură școală, socialismul, constructorii săi talentați și entuziaști însuflețiți și călăuziți de partid au înălțat în ultimii ani un impunător oraș modern, important centru al industriei chimice romînești, cunoscute de acum pe piața mondială. Prezentat succint, în cifre, Oneștiul de azi înseamnă : peste 45 000 de locuitori (cu vîrsta medie între 25—30 de ani), 4 giganți industriali (Combinatul chimic, Rafinăria, Combinatul de cauciuc și Termocentrala) peste 6 000 de apartamente, 2 magistrale impunătoare, un spital ultramodern, zeci de magazine, un cinematograf cu 450 de locuri, restaurante elegante, 2 școli medii, un mare complex școlar profesional petro-chimic, cămine și grădinițe de copii ș.a. Recent am revăzut Oneștiul, după doi ani. N-am reușit să mă descurc singur în topografia nouă a orașului și am fost nevoit în ultimă instanță după încercări prelungite să mă adresez unui localnic. Cu doi ani în urmă Oneștiul era ceva mai puțin de jumătate din ceea ce este acum. Am avut ce vedea ! Blocuri moderne, unul mai frumos ca altul, spații verzi cu ronduri de flori multicolore, tineri și tinere îmbrăcați elegant, o puzderie de copii frumoși și zburdalnici. În numeroasele spații amenajate pentru joacă, între cvartalele de blocuri, zeci și zeci de fetițe și băieți își încercau veleitățile de viitori fotbaliști, voleibaliști sau handbaliști (și trebuie să recunosc că cei mai mulți dovedeau că nu le lipsea o oarecare inițiere și nici înclinațiile) sau se avîntau curajoși pe balansoare și leagăne, legînd de pe acum o trainică prietenie cu sportul. De altfel, aveam să mă conving curînd de faptul că după muncă și învățătură sportul constituie marea pasiune a tuturor oneștenilor. M-am convins de aceasta. Nu atît din datele ce mi le-a prezentat secretarul C.S.O., tov. Gheorghe Grunzu, cît asistînd la o manifestație sportivă. Dacă ați fi fost de față la etapa a III-a a campionatului republican de motocros desfășurată cu două săptămîni în urmă pe dealul Belci și ați fi văzut pe cei peste 20 000 de oneșteni prezenți acolo, care puteau concura „galeria" tribunelor pline ale stadionului Republicii la cuplajele „tari", v-ați fi convins ca și mine că ORAȘUL TINEREȚII este deopotrivă și ORAȘUL SPORTULUI. Deși își poate număra anii de existență pe degetele unei singure mîini, C.S.O. Onești s-a afirmat puternic în activitatea sportivă regională și chiar în cea republicană. În acest an, anul celei de a XX-a aniversări a Eliberării, sportivii clubului au cucerit titlurile de campioni regionali la handbal masculin (echipa A. S. Cauciucul s-a calificat în turneul final de la Buzău pentru categoria A), șah — pe echipe și individual, tenis de masă — la toate categoriile. La acestea se mai adaugă trei campioni regionali de juniori la atletism și un proaspăt campion republican de box la categoria semiușoară — tînărul lăcătuș de la Combinatul chimic, *Mișu Circiumaru*. Cît spațiu ar mai trebui pentru a fi consemnate zecile de echipe participante la campionatele orășenești de volei, fotbal sau handbal, sau cele din campionatul regional ?

În încheiere, cea mai edificatoare imagine a amploarei activității sportive din Onești : PESTE 21 000 DE TINERI, DINTRE CARE APROAPE 4 500 DE FETE, AU PARTICIPAT LA PRIMA ETAPĂ A SPARTACHIADEI REPUBLICANE.

Activitatea sportivă din orașul tinereții arată că începutului nu-i sînt neapărat caracteristice rezultatele modeste. La Onești, și în acest domeniu, prezentul este la înălțimea perspectivelor largi ale viitorului.

Făurarii de lumini

În calea apelor învolburate ale Bistriței, bătrînul Ceahlău și-a așezat multe din stîncile sale de granit, vroind parcă să-i ostoiască avîntul. Încercare zadarnică ! Bistrița și-a croit cale prin barierele de granit ferestruindu-le fără preget. Dar iată că sus, la Bicaz, au venit oamenii și s-au apucat să-i zăgăzuiască torentul năvalnic înălțîndu-i în cale, un colos de oțel și beton. Și astfel, Bistrița cea nărăvașă a fost îngenuncheată pentru prima dată. Barajul hidrocentralei de la Bicaz a silit-o să-și întoarcă valurile spre izvoare și să adune, metru cu metru, o uriașă mare la picioarele bătrînului Ceahlău. Apreciindu-i după fapte pe acești temerari constructori ce s-au dovedit mai tari decît stînca și decît năvala apelor e firesc să ni-i imaginăm ca niște adevărați titani. I-am cunoscut pentru prima dată în '59 cînd ciocanele pneumatice pregătind drum nou apelor Bistriței mușcau încă din granitul de sub culmea Botoșanului, cînd barajul se înălța zi și noapte, fără încetare, tot mai aproape de culmea celor 120 metri ai săi. Încleștarea omului cu stînca milenară și cu tumultul apelor era aspră, grea, cerea multă cutezanță, pricepere și mari eforturi. Făurarii marii hidrocentrale de azi își găseau însă timp, în răgazul dintre schimburi, și pentru o carte, un film, o partidă de șah sau un meci de volei care le împrospăta forțele, le descrețea frunțile. Cu un an în urmă, în '58, aci, în creierul munților Bistriței a luat ființă asociația sportivă Hidroenergia Stejarul. Începutul a fost modest. Ca toate începuturile : 242 membri UCFS și cîteva secții — de șah, volei și fotbal. Cu timpul, pe măsura avansării lucrărilor a căpătat amploare și activitatea sportivă. Azi, asociația sportivă Hidroenergia Stejarul numără 1879 membri UCFS, are zeci de sportivi legitimați și cinci secții afiliate la federațiile de specialitate. Peste 1 900 de tineri constructori au participat la întrecerile primei etape a Spartachiadei republicane. În etapa raională a acestei mari competiții ei au cîștigat primele locuri la volei băieți, atletism (greutate, 100 m, 200 m), handbal și haltere.

Bicazul a rămas în urmă. Încă din 1960 el dăruiește țării puzderie de luceferi. Constructorii săi căliți în prima mare luptă cu Bistrița n-au mai slăbit-o deloc. De-abia scăpate din turbinele hidrocentralei de la Stejarul, apele ei au mai fost stăvilite de zece ori între Bicaz și Bacău, pentru a însufleți alte și alte turbine la Pîngărați, Vaduri, Bîtca Doamnei, Rosnov I și Rosnov II, Zănești, Costișa, Buhuși, Gîrleni, Bacău I și Bacău II. Două dintre noile hidrocentrale — Rosnov I și Rosnov II — au și intrat în funcțiune, iar majoritatea celorlalte se află în stadiul de finisare. Pe aceste noi șantiere constructorii au în sport același nedespărțit prieten. La Stejarul ca și la Bîtca Doamnei sau la Gîrleni se desfășoară numeroase competiții sportive — meciuri de handbal sau volei, întreceri la atletism, la haltere etc. Chemarea „Primii în munca de înălțare a noilor hidrocentrale bistrițene, primii în sport !" s-a transformat, prin munca entuziastă a tinerilor constructori și larga lor participare la activitatea sportivă într-o realitate cotidiană. Faptele sînt multiple. Iată cîteva dintre ele : inginerul Liviu Guțiu — șef de lot pe șantierul hidrocentralei de la Buhuși, pe pieptul căruia strălucește rubiniul insignei de fruntaș în întrecerea socialistă pe anul 1963, este un sportiv pasionat, un talentat voleibalist și bun jucător de tenis de masă. Grupa sportivă a șantierului I.C.H. Buhuși are în el, totodată, un bun organizator și un neobosit animator al întrecerilor sportive. Strungarul Viorel Moraru lucrează acum pe șantierul celei mai tinere hidrocentrale de pe Bistrița — la I.C.H. Bacău I. A venit aici la începutul acestui an după ce ani și ani de-a rîndul a lucrat la înălțarea hidrocentralei de la Bicaz, a celor de la Pîngărați, Vadul și Bîtca Doamnei. Peste tot a fost în primele rînduri ale întrecerii socialiste. Frumoasa insignă ce-i strălucește pe piept constituie mărturia și răsplata hărniciei și iscusinței sale în muncă. Cît privește pasiunea sa pentru sport există de asemenea numeroase dovezi : la Bîtca Doamnei a înființat o echipă de volei, în prezent este unul dintre jucătorii de bază ai echipei de volei „Hidroenergia" care activează în campionatul regional, totodată este și organizatorul grupei sportive a șantierului Bacău I. Toți tovarășii săi de muncă, conducerea șantierului îl apreciază pentru rezultatele obținute în producție și în activitatea sportivă. De aprecieri asemănătoare se bucură și escavatoristul Dumitru Gherase, posesor și el al insignei de fruntaș în întrecerea socialistă, care în nenumărate rînduri a apărat cu cinste culorile asociației sale sportive în meciurile de fotbal și de volei. Și cîți alții asemenea lor nu și-ar merita cu prisosință locul în aceste rînduri !

În muncă și în sport făurarii de lumini de pe Bistrița se dovedesc totdeauna în frunte.

Panou de onoare

Vă prezentăm pe cîțiva dintre cei mai harnici și pricepuți antrenori și activiști voluntari, care nu-și precupețesc eforturile pentru dezvoltarea activității sportive din regiunea Bacău :

● MARIA SĂVINESCU, profesoară de educație fizică la S.S.E. Piatra Neamț, membră a comisiei de volei a C.S.O. Ceahlăul. **Rezultate :** în anii 1962 și 1963 echipa de volei junioare a S.S.E. Piatra Neamț, antrenată de ea, a cucerit titlul de campioană a R.P.R.

● NEHOI CONSTANTINESCU, antrenor categ. a II-a la Șc. sp. UCFS Roman și A.S. Metalul I.M.S., membru în comisia regională de atletism. **Rezultate :** în anul 1963 trei dintre elevii săi au cucerit titlul de campioni ai R.P.R. (**Maria Filip** — 400 m plat, **Viorica Furduj** — 800 m plat, **Elisabeta Baciu** — 500 m plat) ; în anul 1964 — patru noi campioni ai R.P.R. (**Elisabeta Baciu** cros 700 m, **Vasile Dumitru** cros 1 500 m, echipa de junioare categ. I) ; tot în acest an atleții antrenați de el au cucerit 27 titluri regionale, două recorduri regionale și două recorduri R.P.R.

● VICTOR ALEXANDRU, antrenor categ. a II-a de box la A. S. Chimia Onești, membru în comisia regională de box. **Rezultate :** elevul său **Mișu Circiumaru** a cucerit titlul de campion al R.P.R. pe 1964 la categ. semiușoară.

● LASCĂR PANĂ, antrenor de handbal la C.S.O. Dinamo Bacău, membru în comisia regională de handbal. **Rezultate :** în 1963 echipa a ocupat locul V în campionatul categoriei A seria I, iar în 1964 locul III. ; a promovat în lotul de tineret al R.P.R. pe jucătorii **Titus Moldovan** și **Ioan Anca**.

● NICOLAE HANGANU, instructor voluntar de tir la A.S. Steaua roșie Bacău. **Rezultate :** trei sportivi clasificați la categ. I ; **M. Grosaru** promovat în lotul olimpic.

● LAURENȚIU STOICA, instructor voluntar de handbal la A.S. Cauciucul Onești. În acest an echipa sa a promovat în campionatul categoriei A.

● IOAN RUS, profesor de educație fizică, membru în colegiul regional al antrenorilor de fotbal.

● CONSTANTIN SĂVINESCU, profesor de educație fizică la S.S.E. Piatra Neamț, membru în comisia orășenească de baschet și cea de schi.

● IRIMIA IANCU, membru în comisia regională de handbal.

● GABRIEL ZAHARIA, profesor de educație fizică, directorul Școlii sportive de elevi Bacău.

● GH. MATEESCU, membru în comisia orășenească de handbal Onești.

SPORTIVI CU CARE NE MÎNDRIM

● Tînărul **MIHAI CIRCIUMARU** are două mari pasiuni cărora le dedică toate forțele și elanul său : profesia de lăcătuș și boxul. Satisfacțiile obținute în activitatea profesională și cea sportivă sînt pe măsura muncii și comportării sale. În acest an lăcătușul harnic și talentat din Secția termică a Combinatului chimic Onești M. Circiumaru a fost distins cu „Insigna de fruntaș în întrecerea socialistă, iar boxerul M. Circiumaru, campion republican la categoria semiușoară, a fost selecționat în lotul olimpic al R. P. Romîne.

● **ELISABETA BACIU**, în vîrstă de numai 16 ani, elevă a Școlii sportive UCFS din Roman, se numără printre cele mai bune atlete junioare ale țării. O recomandă performanțele : IN 1963, campioană republicană școlară la proba de 500 m plat rezervată junioarelor de categ. a II-a, în aceeași probă, titlul de campioană republicană ; IN 1964, campioană republicană junioară de cros și deținătoarea recordului republican la proba de 500 m plat cu 1:17,8. Pentru viitorul apropiat Elisabeta își propune să doboare recordul la proba de 500 m plat rezervată junioarelor mari, iar pentru 1968 să participe la Olimpiadă. Succes deplin !

● **VASILE DUMITRU**, elev al Școlii sportive UCFS Roman, practică de puțină vreme atletismul. Strădania cu care se antrenează i-a și adus însă prima mare satisfacție : campion al R.P.R. de juniori pe 1964 la cros 1 500 m. Perseverența în muncă și comportarea exemplară în toate împrejurările a tînărului atlet constituie o garanție a viitoarelor sale succese.

● **MIHAI GROSARU** este cunoscut la fabrica „Steaua roșie" din Bacău ca un priceput și talentat desenator tehnic. Performanțele sale sportive, tot atît de valoroase ca și cele profesionale, l-au situat în rîndul sportivilor fruntași ai țării. Maestrul sportului la tir M. GROSARU și-a îndeplinit și și-a depășit norma olimpică. **În prezent el se pregătește intens, alături de tovarășii săi din lotul olimpic de tir, pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei la marea întrecere de la Tokio.**

M. CIRCIUMARU — ELISABETA BACIU — V. DUMITRU — M. GROSARU

NEPOȚII LUI MOȘ CURELARU DIN ITEȘTI

Deși veneam pentru prima oară în comuna Itești din raionul Bacău, mi se păreau cunoscute toate cîte le vedeam : sediul G.A.C., tractoarele și combinele aliniate frumos într-o ogradă, becurile presărate pe stîlpii ulițelor și prin case, antenele aparatelor de radio și televizoarelor. Pînă și autocamionul gospodăriei care aducea o brigadă de la cîmp. Într-adevăr, întîlnisem imagini asemănătoare și în satele din alte raioane și regiuni prin care mai fusesem deseori. Preocupat de „culoarea locală" a însemnărilor pentru ziar, mă linișteam reamintindu-mi de frumoasa luncă a Bistriței, pe care o străbătusem, de podul plutitor și de bătrînul și sfătosul podar. Așa gîndeam înainte de a-l cunoaște pe moș Curelaru și de a afla de la el despre istoria din trecut a acestui sat bătrîn de un secol. Așezați în tihnă în camera răcoroasă în care mirosea a gutuie și busuioc, după ce ne-a îndemnat să ciocnim un pahar de vin rubiniu din cana apărută cît ai clipi (de parcă ar fi fost pusă într-adins la îndemînă pentru oaspeți neanunțați), moș Curelaru a început să-și depene amintirile. Decenii de-a rîndul a muncit ca clăcaș pe moșia lui Pașcanu, apoi pe ale altora. Muncă de rob din zori și pînă noaptea tîrziu, la lumina lunii. Așa reușea să-și agonisească puținul din care să-și ducă viața chinuită de la o zi la alta. Cum arăta satul pe atunci ? Ca și oamenii. Mohorît și ponosit, cu bordeie în loc de case. Pînă nici primărie nu se îndurase să facă în Itești stăpînirea din acele vremuri. Mai toți primarii au strîns bani de la populație pentru primărie, dar de fiecare dată, în locul ei, apăreau grajduri și magazii noi pe lîngă casele respectivilor. Cît a fost flăcău nu a cunoscut alte bucurii în afara horei din zilele de sărbătoare (asta cînd se găseau bani pentru lăutari și cînd îngăduia primarul), sau bătutul mingii de păr cu bățul.

I s-a mai înseninat fața lui moș Curelaru cînd a început să ne vorbească despre cei șase copii ai lui, toți așezați la rosturile lor, unii meseriași buni, alții colectiviști, despre viața tot mai îmbelșugată și fericită de care au parte azi. Cît despre nepoți, slavă domnului, n-are de ce să se plîngă — 30 la număr, băieți și fete, unii mai măricei, prin școli, alții mai mărunți, la grădiniță, iar cîțiva țînci de tot.

După ce m-am despărțit de moș Curelaru, imaginile vieții de azi ale iteștenilor mi-au apărut în adevăratele lor dimensiuni, deosebite ca de la cer la pămînt de cele legate de viața foștilor clăcași, a generațiilor de robi încovoiați sub jugul nemilos al moșierilor și chiaburilor. Stăpîni pe rodul muncii lor, colectiviștii din Itești își dezvoltă gospodăria îmbogățindu-și și înfrumusețîndu-și viața de la un an la altul. Neîntrecuți în hărnicie, iteștenii întîmpină cea de a XX-a aniversare a eliberării patriei cu rodul sporit al holdelor : 25 000 kg grîu peste plan. Trei prașile la porumb, patru la floarea soarelui și la cartofi ș.a. Nici în activitatea cultural-artistică și cea sportivă colectiviștii din Itești nu se lasă mai prejos. Echipele lor de cîntece și dansuri, precum și cele sportive sînt primele pe raion. În recenta etapă raională a Spartachiadei republicane echipa de gimnastică a ocupat locul întîi. Știți cine a condus-o pe marele stadion din Bacău, în fața spectatorilor încîntați și a juriului nu mai puțin satisfăcut de măiestria tinerilor gimnaști ? Eugenia Curelaru, *una dintre nepoatele lui moș Curelaru premianta clasei a VII-a și totodată o tînără speranță sportivă. La săritura în lungime tînărul colectivist Florin Cristea în vîrstă de 17 ani s-a clasat de asemenea pe primul loc cu 5,39 metri. Echipa de fotbal a confirmat și ea calificîndu-se pentru semifinală. A rămas o amintire veche, al cărui gust sălciu a fost aproape cu totul uitat primul meci susținut în 1954 cu echipa Steaua roșie Bacău și pierdut cu 16—0. Cel mai nou sport care capătă popularitate vertiginoasă în Itești este handbalul. Echipa de fete și cea de băieți se pregătesc intens pentru a-și face debutul. Astfel va lua ființă și cea de a V-a secție afiliată, pe lîngă cele de atletism, volei, fotbal și tenis de masă. În Itești sportul se învață și se îndrăgește o dată cu primele buchii ale abecedarului. De inițierea celor mici ca și de îndrumarea celor mari se ocupă neobosiți, alături de alți activiști sportivi entuziaști, profesoara de educație fizică* Constanța Dorofteî *— tehniciana consiliului asociației sportive și profesorul* Dumitru Apostol *— secretarul acestei asociații. Cei peste 400 de membri ai asociației sportive, tineri și vîrstnici, se avîntă în competițiile sportive cu aceeași ardoare și pasiune cu care se întrec în sporirea rodului holdelor sau în însușirea luminii cărții. În viața lor, activitatea sportivă a căpătat un loc însemnat. Moș Curelaru se mîndrește pe bună dreptate cu nepoții lui, cu viața nouă a satului său, a colectiviștilor iteșteni.*

Pagini realizate de VIRGIL ALBESCU